Lietas Nr. C30539720
Lietas arhīva Nr. CA-0493-21/12
ECLI:LV:RAT:2021:0412.C30539720.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 12.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis referents Normunds Riņķis,
tiesnese Gunta Ozoliņa,
tiesnese Lidija Pliča
rakstveida procesā izskatīja civillietu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 5.oktobra spriedumu vienkāršotas procedūras lietā biedrības /Nosaukums A/ prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Biedrība /Nosaukums A/ cēla prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Norādīts, ka saskaņā ar 2014.gada 11.oktobra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, kas tika noslēgts starp dzīvojamās mājas /adrese A/, kopīpašniekiem un prasītāju, prasītājs veic dzīvojamās mājas /adrese A/, pārvaldīšanu, savukārt dzīvojamās mājas kopīpašniekiem ir pienākums segt prasītājam visus izdevumus, kas saistīti ar līgumsaistību izpildi, proporcionāli katra attiecīgā īpašnieka lietošanā nodotā dzīvokļa vai nedzīvojamās telpas kvadrātmetriem.

Atbildētājai izveidojies parāds 2452,24 *euro* apmērā par dzīvokli Nr. 15, /adrese A/, piegādātajiem komunālajiem pakalpojumiem un dzīvojamās mājas apsaimniekošanu par laika periodu no 2014.gada 9.decembra līdz 2016.gada martam (ieskaitot).

Bez tam, prasītājs aprēķinājis likumiskos procentus 690,74 *euro* apmērā par laika periodu no 2014.gada 31.janvāra līdz 2020.gada 4.jūnijam.

Prasības pieteikumā, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta otro daļu; Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13., 16.pantu; Civillikuma 863., 1071., 1069., 1753., 1756., 1759., 1765.pantu, ietverti prasījumi:

1. piedzīt no atbildētājas pamatparādu 2452,24 *euro* un likumiskos procentus 690,74 *euro*;

2. atzīt tiesības biedrībai /Nosaukums A/ prasīt no atbildētājas likumiskos procentus (6% gadā) no pamatparāda par laiku līdz sprieduma izpildes dienai.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus uz prasību nav iesniegusi.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 5.oktobra spriedumu prasība apmierināta, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā pamatparādu par periodu no 2014.gada 9.decembra līdz 2016.gada martam (ieskaitot) 2452,24 *euro*, likumiskos procentus 690,74 *euro* par laika periodu no 2014.gada 31.janvāra līdz 2020.gada 4.jūnijam un tiesas izdevumus 365,83 *euro*, bet kopā 3508,81 *euro*.

Lietā nodibināts, ka atbildētājai no 2010.gada 14.aprīļa reģistrētas īpašuma tiesības uz 1436/29588 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese A/, atsevišķā lietošanā dzīvoklis Nr. 14 (*lietas 30.-47.lapa*).

Prasītāja veic dzīvojamās mājas /adrese A/, pārvaldīšanu saskaņā ar 2014.gada 11.oktobra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, kas tika noslēgts starp dzīvojamās mājas /adrese A/, kopīpašniekiem un prasītāju (*lietas 15.-22.lapa*).

Tiesa atsaucoties uz Civillikuma 1402.pantu, 1071.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2. un 3.punktu un 13.pantu un Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma noteikumiem, secinājusi, ka tai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja savu pienākumu apsaimniekot nekustamo īpašumu un nodrošināt komunālo pakalpojumu saņemšanu ir pildījusi, bet atbildētāja savus, no likuma izrietošo pienākumu maksāt par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu nav izpildījusi, kā rezultātā par periodu no 2014.gada 9.decembra līdz 2016.gada martam izveidojies parāds 2452.24 *euro* apmērā (*lietas 26.-27.lapa*).

Tas, ka saistības pienācīgi izpildītas, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, jāpierāda atbildētājam, taču šādi pierādījumi lietā iesniegti nav, un atbilstoši Civillikuma 1651.pantam ir konstatēts parādnieka nokavējums maksājumu saistībās. Atbildētāja, pretēji Civilprocesa likuma 93.panta prasībām, nav iesniegusi pierādījumus par parāda samaksu, kā arī citus prasību atspēkojošus pierādījumus.

Tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 1765.pantu, prasītājas iesniegto parāda un procentu aprēķinu atzinusi par pamatotu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka no atbildētājas ir piedzenams parāds 2452.24 *euro* apmērā par nekustamā īpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem un likumiskie procenti par laika periodu no 2014.gada 31.janvāra līdz 2020.gada 4.jūnijam 690,74 *euro* apmērā.

[4] Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu iesniedza atbildētāja, pārsūdzot to pilnā apmērā.

[4.1] Prasītāja nav pierādījusi, ka pakalpojumi patiešām tikuši sniegti, turklāt tādā apmērā kā apgalvots. Tiesa ir tikai prezumējusi pakalpojuma sniegšanu, nepārbaudot prasītājas apgalvojumu patiesumu. Tā vietā tiesa ir atsaukusies uz Civilprocesa likuma 1835.pantu, norādot, ka atbildētājam ir pienākums pierādīt, ka tā ir samaksājusi par it kā saņemtajiem pakalpojumiem. Atbildētāja uzskata, ka pakalpojumi nemaz nav tikuši sniegti, līdz ar ko nav pamata par tiem norēķināties tā, kā to prasa prasītāja.

Pašai prasītājai bija jāpierāda, ka tā ir veikusi savu saistību izpildījumu saskaņā ar Civillikuma 1812.pantu, jo tikai pēc pienācīgi veikta izpildījuma prasītājai rodas tiesība par to prasīt samaksu.

Līdz ar to atbildētāja nepiekrīt arī tiesas apgalvotajam, ka iestājies saistību izpildes nokavējums Civillikuma 1652.panta izpratnē.

Tādējādi atbildētāja uzskata, ka tiesa nepareizi piemērojusi civillikuma 1838.pantu, nepamatoti to attiecinot uz atbildētāju, kā arī pārkāpusi

Civilprocesa likuma 97.pantu, nepienācīgi izvērtējot lietā iesniegto pierādījumu pietiekamību.

[4.2] Aprakstošajā daļā tiesa konstatējusi, ka atbildētāja ir dzīvokļa Nr.15 īpašniece, bet motīvu daļā, ka atbildētāja ir dzīvokļa Nr.14 īpašniece. Tādējādi atbildētājai nav saprotams, par kuru dzīvokļa parādu tika taisīts spriedums, kas potenciāli apgrūtina tā izpildi.

[4.3] Tiesa spriedumā, tam dziļāk nepievēršoties, atzinusi prasītājas procentu aprēķinu par pareizu. Saskaņā ar sprieduma aprakstošo daļu, prasītāja no atbildētājas prasa likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2014.gada 31.janvāra līdz 2020.gada 4.jūnijam, tajā pašā laikā prasītāja prasa sniegto pakalpojumu parādu par laika periodu no 2014.gada 9.decembra līdz 2020.gada martam. Abus šos periodus tiesa akceptējusi sprieduma motīvu daļā. Ja parāds radies no 2014.gada 9.decembra tad līdz šim datumam nav pamata aprēķināt nokavējuma procentus, jo saistības nokavējums vēl nav noticis. Līdz ar to tiesa, pieņemot aprēķinu par pareizu, nepareizi piemērojusi Civillikuma normas par likumisko procentu maksājuma pienākuma rašanās brīdi.

[4.4] Atbildētāja atzīst, ka tai ir pienākums uz likuma pamata maksāt prasītājai par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kas proporcionāli atbilst dzīvokļa īpašuma lielumam, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Pēc publiski pieejamiem prasītājas finanšu datiem prasītājas visas faktiskās izmaksas nepārsniedz 0,35 *euro* mēnesī par 1m2 dzīvojamās platības 2014.gadā, 0,43 *euro*/m^2 mēnesī – 2015.gadā, 0,23 *euro*/m^2 mēnesī 2016.gadā. Tajā pašā laikā prasītājs izraksta rēķinus tikai par apsaimniekošanas pakalpojumiem 1 *euro*/m^2 mēnesī. Atbildētāja ir lūgusi sniegt apsaimniekošanas maksas aprēķina pamatojumu, jo tā acīmredzami netiek izlietota mājas apsaimniekošanas izdevumiem un/vai mājas remontdarbiem. 6 gadu laikā atbildētāja nav saņēmusi ar dokumentiem pamatotu atbildi pēc būtības.

Atbildētāja atzīst, ka ir saņēmusi atkritumu izvešanas, elektrības koplietošanas telpās un teritorijas uzkopšanas pakalpojumus, taču pakalpojuma kompensējamo izmaksu apmēru nav iespējams novērtēt, jo vienīgā atbildētājai pieejamā informācija ir prasītājas bankas kontu izraksti un daļa no prasītājas noslēgtajiem līgumiem 2014. un 215.gadā, kas tika iesniegti Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2019.gada 26.septembrī Civillietas Nr.C30-4705-19/24 ietvaros un publiski pieejamā informācija par prasītājas finanšu atskaitēm.

Prasītāja ne tiesai ne atbildētājai nav sniegusi nekādas atskaites par it kā sniegto pakalpojumu izdevumu veidojošām pozīcijām visā prasībā norādītajā periodā.

Atbildētāja sākot no 2014.gada oktobra ir vairākkārt lūgusi sniegt informāciju par prasītājas darbības rezultātu finanšu atskaiti, pamatojumu apsaimniekošanas maksai, atskaiti par faktiskajām izmaksām, plānoto darbu un izmaksu tāmi, kas noteikti Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā kā obligāti veicamās darbības, taču pieprasītā informācija nav sniegta.

Attiecībā par citiem pakalpojumiem atbildētāja paskaidro, ka apkure visā ēkā netiek nodrošināta no 2013.gada, ūdens un kanalizācijas pakalpojumi vispār netiek nodrošināti atbildētājas dzīvokļos Nr.2, 12, 15, 16 un 17, jo šajos dzīvokļos nav izvilkti ūdens un kanalizācijas stāvvadi.

Prasītāja novirza ieņēmumu pārsniegumu pār izdevumiem rezerves fondā, ko prasītāja izmanto citiem mērķiem vai aizdod nezināmiem debitoriem. Prasītāja visā darbības laikā ne reizi nav sniegusi atskaiti par rezerves fonda līdzekļu izlietojumu.

Prasītāja neveic arī citas obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, tajā skaitā remontdarbus un bojājumu novēršanu, kaut gad prasītāja no 2014.gada informēta par tekošu jumtu, pārsegumu un komunikācijām dzīvokļos Nr.14 un Nr.17.

[5] Lieta pamatojoties uz Civilprocesa likuma 440.[11]pantu izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējusi atbildētājas apelācijas sūdzības motīvus un lietas materiālus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[7] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Ievērojot, ka ar apelācijas sūdzību pārsūdzēts pirmās instances tiesas spriedums pilnā apmērā, apelācijas instance skata lietu pēc būtības.

[8] Prasītāja, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta otro daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13. un 16.pantu, Civillikuma 863., 1071., 1069., 1753., 1756, 1759. un 1765.pantu prasījusi piedzīt no atbildētājas pamatparādu 2452,24 *euro* un likumiskos procentus 690,74 *euro*.

No prasības pieteikuma izriet, ka pamatparādu veido maksājumi par atbildētājas piederošajam dzīvoklim Nr.15 sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem un dzīvojamās mājas apsaimniekošanu par laika periodu no 2014.gada 9.decembra līdz 2016.gada martam.

[9] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka nekustamais īpašums /adrese A/, kadastra numurs /kadastra numurs A/, sastāv no zemes gabala un uz tā esošas dzīvojamās mājas un 2 būvēm (kadastra apzīmējums /numurs A/, 002, 003) (*lietas 30.-47.lapa*). Dzīvojamā māja nav sadalīta dzīvokļu īpašumos.

Atbildētājai periodā, par kuru prasīts nekustamā īpašuma apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parāds, piederējušas 114/569 nekustamā īpašuma, domājamās daļas.

Atbilstoši domājamo daļu apmēram atbildētājas lietošanā nodoti vairāki dzīvokļi, tajā skaitā, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 28.novembra lēmuma lietā Nr.C04111214 pamata, kas stājies spēkā 2014.gada 9.decembrī, atbildētājas lietošanā nodots dzīvoklis Nr.15 (zemesgrāmatas II daļas 1.iedaļas 34.3 ieraksts).

2014.gad 11.oktobrī starp dzīvojamās mājas /adrese A/, kopīpašniekiem un prasītāju noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums. Atbilstoši minētajam līgumam kopīpašnieki uzdevuši, bet prasītāja apņēmusies līgumā paredzētajā kārtībā veikt dzīvojamās mājas koplietošanas daļas un tai funkcionāli piesaistītā zemes gabala pārvaldīšanu, savukārt kopīpašnieki apņēmušies segt pārvaldniekam visus izdevumus, kas saistīti ar līgumsaistību izpildi, proporcionāli katra īpašnieka lietošanā nodotā dzīvokļa vai nedzīvojamās telpas kvadrātmetriem.

Atbildētāja minēto līgumu nav parakstījusi, ne tā slēgšanas laikā (uz pārvaldīšanas līguma slēgšanas brīdi atbildētājai piederēja 1475/14794 domājamās daļas), ne arī vēlāk.

[9.1] Tiesiskās attiecības, kas saistītas ar kopīpašumā esošas dzīvokļu īpašumos nesadalītas dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, regulē Civillikumā ietvertās normas, tostarp 1071.pants, kurā noteikts, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Tiesību doktrīnā, atklājot minētās normas saturu, atzīts, ka nepieciešamo izdevumu atlīdzināšanas noteikuma pamatā ir princips, ka lietas īpašniekam pašam ir pienākums izdarīt šos izdevumus, taču viņš to nav laikus darījis. Atbilstoši tam tiesības prasīt nepieciešamo izdevumu atlīdzību rodas, tiklīdz svešas lietas labā šādi izdevumi ir izdarīti un neatkarīgi no tā, vai starp pusēm pastāv līgums vai nē (*sk. Višņakova G. Komentārs Civillikuma 866.pantam. Gram.: Višnakova G., Balodis K. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Lietas; Valdījums; Tiesības uz svešu lietu. Rīga:*

Mans Īpašums, 1998, 26.lpp.).

Jēdziens „izdevumi" Civillikuma 1071.panta izpratnē saprotams visplašākā nozīmē. Tas aptver ne tikai kopējās lietas saglabāšanas un uzturēšanas izdevumus (šaurākā nozīmē), bet arī tās apsaimniekošanas, pārvaldīšanas, remonta, pārbūves (pārveidošanas), apdrošināšanas un citus izdevumus, kas saistīti ar kopējo lietu. Civillikuma 1071.pants regulē kopīpašnieku savstarpējās attiecības. Tomēr minētais pants attiecas ne tikai uz pašu kopīpašnieku taisītiem izdevumiem, bet arī tādiem izdevumiem, kurus kopējai lietai taisījusi trešā persona, ja šai personai, pamatojoties uz likumu vai līgumu, ir tiesība prasīt atlīdzību par šiem izdevumiem (*sk. Grūtups A., Kalniņš E. Komentārs Civillikuma 1071.pantam. Gram.: Grūtups A., Kalniņš E. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 265.-266.lpp.*).

No minētā izriet, ka ikviena kopīpašnieka pienākumos uz likuma pamata ietilpst kā pienācīgas rūpes par kopējās lietas saglabāšanu un uzturēšanu, tā arī to izdevumu segšana (proporcionāli īpašumā esošajām daļām), kas nepieciešami šā uzdevuma izpildei. Savukārt, ja kopīpašnieks atsakās atlīdzināt lietai taisītos izdevumus, tad strīds risināms tiesā, kurai katrā individuālā gadījumā jāizvērtē, vai tādu izdevumu prasījumam ir likuma noteikts pamats, proti, tādi faktiskie apstākļi, kas atbilst Civillikuma 865. un 866.panta sastāva pazīmēm: Civillikuma 866.pants kopsakarā ar Civillikuma 865.pantu noteic lietas īpašniekam pienākumu atlīdzināt jebkurai personai (izņemot personu, kura lietu dabūjusi noziedzīgā ceļā) tās taisītos lietai vajadzīgos jeb nepieciešamos izdevumus.

[9.2] Atbildētāja apelācijas sūdzībā atzīst, ka atbildētājas pienākums ir uz likuma pamata maksāt prasītājai par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kas proporcionāli atbilst dzīvokļa īpašuma lielumam, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, taču kompensējamo izmaksu apmēru diemžēl nav iespējams novērtēt, jo prasītāja ne tiesai, ne atbildētājai nav sniegusi nekādas atskaites par sniegto pakalpojumu izdevumu veidojošām pozīcijām visā prasībā norādītajā laika periodā.

[9.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja apelācijas sūdzība izteikusi iebildumus par apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda apmēra pamatotību, kā arī prasītāja nav iesniegusi dokumentus, kas pierāda mājas apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumus un to apmēru.

Ņemot vērā minēto, tiesai jāvērtē, vai prasītājas iesniegtie pierādījumi pierāda dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un uzturēšanas izdevumu esamību, kā arī to apmēru.

Prasītāja savas prasības pamatošanai iesniegusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu (*lietas 15.-20.lapa*), atbilstoši kuram kopīpašniekam jāmaksā īpašuma pārvaldīšanas maksu 1 *euro* mēnesī par katru lietošanā nodotā dzīvokļa vai nedzīvojamās telpas kvadrātmeru un par piegādātajiem komunālajiem pakalpojumiem atbilstoši attiecīgā komunālo pakalpojuma sniedzēja tarifiem, kā arī parāda aprēķinu (lietas 26.lapa), no kura redzams aprēķina periods, rēķina summa, rēķina samaksas termiņš, aprēķinu beigu periods, kavēto dienu skaits un nokavējuma procenti aprēķina perioda beigās.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, pastāvot strīdam par maksas apmēru, prasītājai nav pietiekami atsaukties uz pārvaldīšanas līgumu un parāda aprēķinu, ja apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu apmērs nav finansiāli pamatots. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu apsaimniekošanas maksā iekļauto izdevumu un to apmēra, kā arī komunālo maksājumu pamatojuma un to aprēķina metodikas konkrētam dzīvoklim pierādīšana ir prasītājas pienākums. Turklāt parāda aprēķinam jābūt tādam, lai persona bez speciālām zināšanām varētu pārliecināties par to, kādas maksājumu pozīcijas parādu veido un kādās pozīcijās tiek ieskaitīti parādnieka veiktie maksājumi. Taču no iesniegtā parāda aprēķina nav identificējams par kādiem pakalpojumiem atbildētājai tiek piestādīti rēķini. Bez tam no lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētāja 2020.gada 17.jūnijā samaksājusi prasītājai 5000 *euro*, maksājuma mērķī norādot: „parāda daļēja apmaksa", kas, ņemot vērā loģikas likumus, varēja ietekmēt parāda apmēru par konkrēto dzīvokli, taču prasītāja nav iesniegusi precizētu parāda aprēķinu.

Civillietu tiesas kolēģija ar 2021.gada 16.marta lēmumu informējusi prasītāju, ka lietas materiālos nav pierādījumi par piedzenamās summas pamatotību, proti, lietas materiālos nav rēķinu un pierādījumu par aprēķinos iekļauto summu pamatojumu un aprēķināšanas kārtību, kā arī norādījusi uz nepieciešamību precizēt prasījumu un prasības aprēķinu, ņemot vērā atbildētājas veikto maksājumu, ja tāds ieskaitīts parādā.

Prasītajai bija tiesības izmantot Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 2.punktā paredzētās tiesības un pārskatīt prasījuma apmēru. Ievērojot Civilprocesa likuma 10.pantā ietverto sacīkstes principu, tiesai nav pamata prasītājas vietā veikt prasības summas pārrēķinu.

Taču prasītāja tiesas noteiktajā termiņā precizējumus un pierādījumus nav sniegusi, kā arī nav sniegusi nekādus paskaidrojumus saistībā ar atbildētājas apelācijas sūdzībā celtajiem iebildumiem.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu nav izpildījusi, jo lietā nav iesniegusi pierādījumus par apsaimniekošanas izdevumiem un atbildētājai sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kas pamato piedzīto summu. Līdz ar to prasība noraidāma kā nepierādīta.

[10] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nav pareizi noteikusi piemērojamās tiesību normas, jo situācijā, kad daudzdzīvokļu dzīvojamā māja nav sadalīta dzīvokļu īpašumos, kā tas ir izskatāmajā gadījumā, jautājums par īpašumam taisītajiem izdevumiem izspriežams pēc Civillikuma normām. Taču pamats pretēja sprieduma taisīšanai apelācijas instancē ir atbildētājas iesniegtie iebildumi, sakarā ar ko konstatēts pierādījumu trūkums prasītājas celtajai prasībai, ko prasītāja pēc Civillietu tiesas kolēģijas norādījuma nav novērsusi.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

No lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētāja par apelācijas sūdzības iesniegšanu samaksājusi valsts nodevu 360,36 *euro*. Ievērojot, ka prasība noraidīta pilnībā no prasītājas par labu atbildētājai piedzenama tās samaksāta valsts nodeva 360,36 *euro* apmērā.

[11.1] Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietas materiāliem pievienoti maksājuma uzdevums un rēķins par samaksu ZAB Sorainen 292,82 *euro* apmērā. No rēķina izriet, ka tas piestādīts par juridisko palīdzību saistībā ar parāda piedziņu civillietā C304777.

Tādējādi konstatējams, ka maksājums veikts par juridiskās palīdzības sniegšanu citas civillietas ietvaros, līdz ar ko Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tai nav pamata lemt par izdevumu advokāta palīdzībai piedziņu šīs lietas ietvaros.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu sprieduma daļā par piedziņu labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432. un 440.^{12}pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

Noraidīt biedrības /Nosaukums A/ prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no biedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 360,36 *euro* (trīs simti sešdesmit eiro, 36 centi).

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā – 2021.gada 12.aprīlī.

Tiesnesis referents Normunds Riņķis
Tiesnese Gunta Ozoliņa
Tiesnese Lidija Pliča